

ΑΝΑΦΕΝΤΟΣ

"Οι καρποί ανήκουν σε όλους...
η γη σε κανέναν" - Ζήνων ο Κιτιεύς

τιμή: εθελοντική εισφορά

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΑΝΤΙΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ | ΤΕΥΧΟΣ 2 | ΜΑΗΣ 2011

ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΤΟΠΙΚΑ

νέα και αντιπληροφόρηση από τον κυπριακό χώρο

Σελ. 2-4

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ &

ΔΡΑΣΕΙΣ Σελ. 2-4
του αντιεξουσιαστικού χώρου

ΔΙΕΘΝΗ Σελ. 4-5

νέα και αντιπληροφόρηση για το διεθνές αναρχικό κίνημα και όχι μόνο

ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΕΠΙΤΕΘΗΚΑΝ ΣΕ ΛΑΧΕΙΟΠΩΛΗ ΣΤΗ ΛΗΔΡΑΣ

σε έναν Νιγηριανό.

Ο κ. Μιχάλης προέβηκε σε καταγγελία εναντίον του Ε.ΛΑ.Μ.

Ο κ. Μιχάλης είναι ένας άνθρωπος συνειδητοποιημένος, που πέρασε πολλές δυσκολίες στη ζωή του, όμως δεν γονατίζει, δεν ζητιανεύει, δεν γλύφει - ΔΕΝ ΦΤΑΙΕΙ ΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ!

Ο κ. Μιχάλης είναι ένας εργάτης -

λαχειοπώλης στο επάγγελμα- που παλεύει να τα βγάλει πέρα και να συντηρήσει την οικογένειά του. Είναι ένας όπως όλους εμάς που βιώνουμε την εκμετάλευση, τον εξευτελισμό και όλα τα καλά του καπιταλισμού.

Ο κ. Μιχάλης είναι ένας αγωνιζόμενος άνθρωπος, ένας δραστήριος αναρχικός και αλληλέγγυος σύντροφος.

Δεν είναι μόνος του! Κανένας δεν είναι μόνος!

Το μεσημέρι του σαββάτου (19/3) νεο-φασίστες μέλη του Ε.ΛΑ.Μ απροκάλυπτα έδειραν λαχειοπώλη και έναν Νιγηριανό στην οδό Λήδρας.

Εν όψη των βουλευτικών οι φασίστες ετοιμάζουν την «προεκλογική τους εκστρατεία» στους δρόμους της Κύπρου.

Στην οδό Λήδρας προσεγγίζουν τον κ. Μιχάλη, «τί γνώμη έχεις για τους ξένους;» τον ρωτάνε, «θέλεις να φύγουν οι ξένοι;», επαναλαμβάνουν. «Όχι!», απαντάει αυτός «με την ίδια λογική θα πρέπει να φύγουν οι Κύπριοι απ' την Αγγλία, την Αυστραλία κ.ο.κ»...

Κάπως έτσι ξεκίνησε λογομαχία μεταξύ του κ. Μιχάλη και 6 εθνικιστών. Στην συνέχεια, όταν επιχειρήσε να φύγει με το μηχανάκι του δέχθηκε πινάκωπη επίθεση και απο τους 6 «περήφανους Σπαρτιάτες», πάλεψε μαζί τους μέχρι να φύγουν εγκαταλείποντας τον στα τραυματά του.

Στην πορεία μάθαμε ότι επιτέθηκαν και

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ...

Ενημέρωση, σχολιασμός και δράσεις που ακολούθησαν

Σελ. 2

ΑΔΕΣΠΟΤΟΙ ΛΕΜΕΣΟΥ

Νέα προσπάθεια πολιτικής έκφρασης και δράσης, με έδρα τη Λεμεσό.

Σελ. 7

ΧΑΡΤΟΓΡΑΦΩΝΤΑΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΠΟΥ ΑΝΟΙΓΟΝΤΑΙ (ΑΙΓΥΠΤΟΣ 2011)

Ανάλυση γύρω από την εξέγερση των αιγυπτίων

Σελ. 6

Ο ΑΝΑΡΧΙΣΜΟΣ

για αρχάριους! Σελ. 6

ΚΑΛΕΣΜΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΗ 1Η ΜΑΗ

Κείμενο της πρωτοβουλίας για μια ανεξάρτητη/ταξική πρωτομαγιά και κάλεσμα σε συγκέντρωση

Σελ. 9

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Η ιστορία της μαύρης σημαίας (Μέρος Β')

Σελ. 12

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο (ΕΔΑΔ) αποφάνθηκε υπέρ του δολοφόνου του Κάρλο Τζουλιάνι

Ρώμη/Στρασβούργο (24 Μάρτι 2011): Το «Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων» (ΕΔΑΔ) αποφάνθηκε υπέρ της Ιταλίας για τη δολοφονία διαδηλωτή. Συγκεκριμένα, έκρινε πως ο θανάσιμος πυροβολισμός ενός Ιταλού αστυνομικού εναντίον του Κάρλο Τζουλιάνι, κατά τη σύνοδο των G8 το 2001 στη Γένοβα, έγινε σε κατάσταση αυτοάμυνας και πως η υπόθεση ερευνήθηκε ορθά από τις Αρχές.

Η κρίση των 17 δικαστών του ανώτατου συμβουλίου του ΕΔΑΔ είναι οριστική, αποφάνθηκε σε δήλωσή του το δικαστήριο. Την υπόθεση έφεραν στο ΕΔΑΔ συγγενείς του Κάρλο Τζουλιάνι, που σκοτώθηκε στα 23 του στις 20 Ιούλη 2001.

Ο Τζουλιάνι, που έγινε σύμβολο μετά το θάνατό του για πολλούς στο κίνημα κατά της παγκοσμιοποίησης, φορούσε μαύρη μάσκα του σκι και κρατούσε έναν πυροσβεστήρα τον οποίο προφανώς θα πετούσε στο περιπολικό όταν τον σκότωσαν.

Το ΕΔΑΔ απέρριψε τις αιτήσεις ότι ο θάνατος του Τζουλιάνι προήλθε από υπερβολική χρήση βίας. Έχοντας παρακολουθήσει βίντεο και φωτογραφίες από το γεγονός, το ΕΔΑΔ παρατήρησε πως ο αξιωματικός που είχε πυροβολήσει «είχε βρεθεί αντιμέτωπος με ομάδα διαδηλωτών που διεξήγαγαν μία παράνομη και πολύ βίαιη επίθεση κατά του οχήματος μέσα στο οποίο βρισκόταν. Σε αυτές τις

συνθήκες, η χρήση ενός δυνητικά θανατηφόρου μέσου άμυνας, όπως οι πυροβολισμοί, υπήρξαν δικαιολογημένοι», όρισε το ΕΔΑΔ.

Απέρριψε επίσης τους ισχυρισμούς ότι υπήρχαν ελλείψεις στην οργάνωση των επιχειρήσεων για τη

διατήρηση και αποκατάσταση της δημόσιας τάξης στη Γένοβα επί συνόδου των G8, καθώς και ότι δε διενεργήθηκαν ποτέ αποτελεσματικές έρευνες των συνθηκών δολοφονίας του Τζουλιάνι.

Ανυδρώντας στην ευμηγορία, ο Τζουλιάνο

Για την επανάσταση στη Λιβύη. Ενάντια στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο

Γαλλία: Δελτίο Τύπου του CGA (Συντονισμός Αναρχικών Ομάδων) για τον πόλεμο στη Λιβύη. Αντιμέτωπη με την εξέγερση του λαού της Λιβύης και την προσπάθειά του να τερματίσει τη δικτατορία δεκαετιών της φατριάς του Καντάφι, η κυβέρνηση απάντησε με ακόμα πιο βίαιη στρατιωτική καταστολή. Αυτή η καταπίεση αποτελεί μέρος της κλιμακούμενης καταστολής των διαφόρων δικτατοριών στη Βόρεια Αφρική και στην Εγγύς και Μέση Ανατολή, οι οποίες επιχειρούν να βάλουν τέλος στο κύμα των λαϊκών εξεγέρσεων που ξεκίνησαν στη Τυνησία και στην Αίγυπτο.

Σε Ιράν, Ιράκ, Μπακρέιν, Σαουδική Αραβία, Υεμένη και Λιβύη, το κράτος δε διστάζει να πυροβολήσει διαδηλωτές, αγωνιζόμενους εργάτες, και να πνίξει στο αίμα τον αγώνα του λαού για ελευθερία. Στην περίπτωση της Λιβύης, η στρατιωτική υπεροχή των φατριών του Καντάφι ενάντια στους εξεγερμένους δημιουργήθηκε με την πάροδο των ετών, μέσω

του εμπορίου όπλων από τα ίδια κράτη που τώρα υποστηρίζουν τη στρατιωτική επέμβαση στο όνομα της «στήριξης της δημοκρατίας».

Το 2007, το γαλλικό κράτος δέχτηκε τον Καντάφι με τμές αρχηγού κράτους, και εταιρείες όπως η Dassault και η Thales υπέγραψαν υπέρογκα οικονομικά συμβόλαια, τα οποία ο λαός της Λιβύης σήμερα πληρώνει με την ίδια του τη ζωή. Το 2009 τα ευρωπαϊκά κράτη πούλησαν όπλα αξίας άνω των 343 εκατομμυρίων ευρώ στην κυβέρνηση της Λιβύης, η οποία δεν αποτελούσε μόνον επιχειρηματικό εταίρο, αλλά και πολιτικό σύμμαχο, στο πλαίσιο συνεργασίας με τις αντι-μεταναστευτικές πολιτικές των ευρωπαϊκών κρατών. Αυτοί που κάποτε με χαρά συνεργάζονταν με τον Καντάφι και με το αιμοδοξές σύστημά του, σήμερα βομβαρδίζουν τη Λιβύη και παρουσάζονται ως «σωτήρες» του αγωνιζόμενου λαού της χώρας. Το γαλλικό κράτος μπήκε στον πόλεμο μαζί με άλλα κράτη και, όπως συμβαίνει σε όλους τους πολέμους, ο άμαχος πληθυσμός θα είναι αυτός που τελικά θα υποφέρει.

Στη Λιβύη, όπως και αλλού, χαιρετίζουμε την εξέγερση των λαϊκών τάξεων και του λαού

ενάντια στην απολυταρχία, και τις προσπάθειές τους για ελευθερία, καθώς και τη δυναμική της αναπτυσσόμενης λαϊκής αυτοοργάνωσης, η οποία

αποτελεί την καλύτερη εγγύηση ενάντια στην καταστολή και στα κέρδη των πολιτοκόλων.

Παράλληλα, καταγγέλλουμε την υποκρισία των κρατών, τα οποία στην προσπάθειά τους να αναλάβουν τον ιμπεριαλιστικό έλεγχο παρυσιάζουν την προσπάθειά τους αυτήν ως «ανθρωπιστική» παρέμβαση στο πλευρό των εξεγερμένων. Πώς μπορούμε να πιστέψουμε ότι πρόκειται για ανιδιοτελή «βοήθεια» στους Λίβυους επαναστάτες, όταν τα ίδια αυτά κράτη

Τζουλιάνι, πατέρας του Κάρλο, είπε πως η οικογένεια «δεν πρόκειται να υποχωρήσει» και συμπλήρωσε ότι οι δικαστές του ανώτατου συμβουλίου διχάζονταν μεταξύ τους αναφορικά με τα ζητήματα που κάλυψε η απόφασή τους. Η οικογένεια θα συνεχίσει να τρέχει την υπόθεση μέσω των αστικών δικαστηρίων, τόνισε ο πατέρας.

Σύμφωνα με το πόρισμα του δικαστή κατά την προανακριτική εξέταση το 2003 στην Ιταλία, η σφαίρα που εκτοξεύτηκε από το όπλο του αστυνομικού Μάριο Πλακανίκα εξοστρακίστηκε σε μια πέτρα προτού χτυπήσει τον Κάρλο στο κεφάλι. Έτσι, ο δικαστής αποφάσισε τότε ότι δεν υπήρχε αναγκαιότητα παραπομπής σε δίκη, αφού ο αστυνομικός δε σκόπευε να σκοτώσει το διαδηλωτή [κι εκείνος και οι τωρινοί δικαστές «παρέλειψαν» να διερευνήσουν, μεταξύ άλλων, τα αίτια που το αστυνομικό καμiónι πέρασε επανειλημμένα πάνω από τον πεσμένο αναρχικό αγωνιστή από τη στιγμή που τον πυροβόλησε ο ένας μπάτσος]!

Εκατοντάδες άτομα είχαν τραυματιστεί στις σχεδόν τριήμερες ταραχές κατά τη διάρκεια της συνόδου των G8 στη Γένοβα. Οι αστυνομικές δυνάμεις είχαν συγκρουστεί με τους διαδηλωτές που προσπαθούσαν να μπουν στο κέντρο της πόλης, όπου η πρόσβαση είχε απαγορευτεί γιατί συνεδρίαζαν οι ηγέτες των ΗΠΑ, Γερμανίας, Ιαπωνίας, Γαλλίας, Ιταλίας, Καναδά, Μεγάλης Βρετανίας και Ρωσίας.

ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ, ΔΕ ΣΥΓΧΩΡΟΥΜΕ
Πηγή: anarchistnews.org

εξακολουθούν, στο όνομα του ελέγχου των πετρελαϊκών πόρων, να στηρίζουν ανοικτά την ένοπλη καταστολή των συμμαχών τους, όπως συμβαίνει στο Ιράκ, στο Μπακρέιν, στη Σαουδική Αραβία και στην Υεμένη...

Τα παραδείγματα του Ιράκ, του Αφγανιστάν και πολλών ακόμα χωρών μάς δείχνουν τη σημασία τέτοιου είδους διαπραγματεύσεις, και μέχρι ποιο σημείο ο ισχυρισμός περί «εκδημοκρατικοποίησης» απλώς συγκαλύπτει το γεγονός ότι το μόνο συμφέρον της αστικής τάξης και των κρατών είναι να συντηρήσουν το καπιταλιστικό σύστημα, προκειμένου να διατηρήσουν την ισχύ τους πάνω στο λαό.

Αλληλεγγύη στους εξεγερμένους σε Λιβύη, Ιράν, Σαουδική Αραβία, Υεμένη, Μπακρέιν και αλλού! Για την επανάσταση, κι όχι τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο! Κάτω όλοι οι στρατοί και οι έμποροι όπλων!

Διεθνείς και εξωτερικές σχέσεις του Συντονισμού Αναρχικών Ομάδων (Coordination des Groupes Anarchistes, CGA)
Πηγή: www.c-g-a.org

Ινδία: κινητοποιήσεις ενάντια σε πυρηνικό εργοστάσιο

Συγκρούσεις ξέσπασαν στην πόλη Ratnagiri στην περιφέρεια Κογκκα της Ινδίας την Τρίτη, μια μέρα μετά το θάνατο ενός ντόπιου ψαρά που συμμετείχε σε διαδηλώσεις ενάντια στην κατασκευή πυρηνικού εργοστασίου στο Τζαϊταπούρ.

Ο ψαράς Tabrez Tehekar πυροβολήθηκε από τους μπάτσους, όταν οι διαδηλωτές επιχειρήσαν να κάψουν το τοπικό αστυνομικό τμήμα και να πάρουν όπλα και πυρομαχικά. Την επόμενη συνεχίστηκαν οι διαδηλώσεις ενάντια στο σχεδιασμένο αντιδραστήρα ισχύος 9,900-MW και στο θάνατο του Tehekar.

Ο οργανισμός πυρηνικών της Ινδίας (NPCIL) σχεδιάζει να εγκαταστήσει έξι αντιδραστήρες στο Τζαϊταπούρ.

από Αναρχικό Πυρήνα ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

Πορεία αναρχικών, Μπολόνια 16/4

Πορεία ενάντια στην κρατική καταστολή πραγματοποιήσαν 800 αναρχικοί από διάφορες πόλεις της βόρειας Ιταλίας (Μπολόνια, Τορίνο, Μιλάνο, Μόντενα, Φεράρα) το Σάββατο 16.04.11 στην Μπολόνια σαν απάντηση στο κλίμα τρομοκρατίας που επικρατεί τις τελευταίες 2 βδομάδες στην πόλη μετά το κλείσιμο του αναρχικού σκευικού Fuoriluogo στις 6 Απρίλη από τους Digos της Ιταλικής αστυνομίας, τη φυλάκιση 5 μελών της συλλογικότητας για συμμετοχή στις εμπρηστικές επιθέσεις στην Επύ, και την έφοδο σε 60 σπίτια αναρχικών.

Με κεντρικό σύνθημα «Είμαστε όλοι Fuoriluogo» η πορεία πέρασε από το κέντρο της πόλης, έγινε αντιπληροφόρηση με κείμενα και μικροφωνική, και κατευθύνθηκε στην Επύ όπου πετάχτηκαν αυγά και μπιγνιές, αφού πέρασε από το Ελληνικό προξενείο.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΟΣΩΝ ΕΞΕΓΕΙΡΟΝΤΑΙ

Τεράστια διαδήλωση στο Λονδίνο 26/3

300-500 χιλιάδες άνθρωποι διαδήλωσαν στο κέντρο του Λονδίνου στις 26 Μαρτίου. Οι διαδηλωτές διαμαρτύρονταν ενάντια στα μέτρα λιτότητας της κυβέρνησης τα οποία ισχύουν για το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού, και ιδιαίτερα για τους εργαζόμενους του δημόσιου τομέα. Ο εργαζόμενος καλείται να πληρώσει για την κρίση που ξέσπασε από τον τραπεζικό τομέα πριν από δύο χρόνια.

Οι περισσότεροι από τους διαδηλωτές - συνδικαλιστές, οικογενειάρχες και άτομα που επηρεάζονται από τα μέτρα λιτότητας - έλαβαν μέρος στην επίσημη πορεία του TUC (Trade Union Congress) όπου πορεύτηκε από το Embankment στο Hyde Park. Επιπλέον, πολλές ομάδες σηματοδότησαν την προθυμία τους να κάνουν περισσότερα από μια απλή πορεία, με δράσεις διαμαρτυρίας που είχαν καλεστεί από πολλές ομάδες. Ομάδες διαδηλωτών πορεύτηκαν γρήγορα μέσω West End του Λονδίνου, μία εμπορική περιοχή του Λονδίνου. Έπασσαν μερικές βιτρίνες και παράθυρα και έριξαν μπιγνιές σε συμβολικά κτίρια. Άλλοι έκαναν μη βίαιες καταλήψεις σε εταιρικούς στόχους που έχουν χαρακτηριστεί ως φοροφυγάδες ή με κάποιο τρόπο υπεύθυνοι για την οικονομική κρίση. Η Fortnum & Mason κατελήφθη από διαδηλωτές σε μια δράση της UKuncut, που ακολούθησε το κλείσιμο πολλών καταστημάτων και των τραπεζών στην Oxford Street. 149 άτομα συνελήφθησαν μετά την κατάληψη. Η μέρα τελείωσε με επίθεση των MAT στην Πλατεία Trafalgar την ώρα που διαδηλωτές έκαναν πάρτι στη πλατεία. Ο συνολικός αριθμός των συλλήψεων για την ημέρα ανέρχεται σε 202.

Αίγυπτος 2011: «Χαρτογραφώντας δρόμους που ανοίγονται»

Οι πρόσφατες εξεγέρσεις στην Αίγυπτο έρχονται να προστεθούν ως ένα ακόμη επεισόδιο στην μακρά σειρά αναταραχών που παίρνουν θέση το τελευταίο χρονικό διάστημα ανά το παγκόσμιο. Επισήμως ανακοινώθηκε εν μέσω πανηγυρισμών ότι ο κύκλος της εξέγερσης έχει κλείσει, με το ανώτατο επιτελείο στρατού να διατάζει την εκκένωση της πλατείας από τους εναπομείναντες διαδηλωτές και να διαβεβαιώνει ότι η εξουσία θα περάσει στα χέρια των πολιτικών. Η παρούσα ανάλυση επιθυμεί να αποφύγει την καθόλα προβλεπόμενη συζήτηση περί επιτυχίας ή

κτήριο της Εθνικής Τηλεόρασης. Το κάλεσμα για κάθοδο στους δρόμους γίνεται μέσω διαδικτύου και κυρίως μέσω της ιστοσελίδας του ξυλοκοπημένου μέχρι θανάτου από την αστυνομία Khaled Said². Αξίζει εδώ να δώσουμε σημασία στον ρόλο που διαδραμάτισε το διαδίκτυο ως μέσο συντονισμού και οργάνωσης των δράσεων που εξελίχθηκαν. Η χρησιμοποίηση του διαδικτύου ως εργαλείο στα χέρια των εξεγερμένων δεν αποτελεί είδηση η κάτι τέλος πάντων νέο. Ο ελληνικός δεκέμβρης κατέδειξε πόσο δραστικά μπορεί να λειτουργήσει αυτό το μέσο στα χέρια των

απόρθητο μα πραγματικά ευάλωτο μηχανισμό ελέγχου και καταστολής. Το καθεστώς Μουμπάρακ βλέποντας ότι η διακοπή του ίντερνετ λειτουργούσε μάλλον αποσυνθετικά για το Αιγυπτιακό κράτος αφού ολόκληρος ο κρατικός μηχανισμός βυθίζεται σε παράλυση, αναπόφευκτα περιορίζεται σε μια στρατηγική επιλεκτικής παρακολούθησης, με το facebook και το twitter να θεωρούνται ανασφαλής πεδία διασταύρωσης πληροφοριών για τους εξεγερμένους. Ένα εγχειρίδιο που κυκλοφορεί εκείνες τις μέρες μεταξύ των εξεγερμένων με τίτλο

πουθενά έτοιμο να αναμετρηθεί με τους εξεγερμένους για να αποκαταστήσει την τάξη και την νομιμότητα. Η πλατεία Ταχρίρ μετατρέπεται σε πεδίο μάχης, αυτή την φορά όχι μεταξύ εξεγερμένων και αστυνομικών δυνάμεων αλλά μεταξύ εξεγερμένων και αντι-εξεγερμένων (για τους τελευταίους διαδίδεται ότι είναι στελέχη των μυστικών υπηρεσιών του Μουμπάρακ σε εντεταλμένη υπηρεσία) με τον στρατό να αναλαμβάνει καθήκοντα μεσάζοντα μεταξύ των δύο μετώπων.

Αυτό που κρατάμε σ' αυτή την φάση είναι η κίνηση αντιπερισπασμού που γίνεται από πλευράς Μουμπάρακ που στόχο έχει να δώσει την εικόνα ότι η εξέγερση έχει σκορπίσει χάος και δικόνοια μεταξύ των Αιγυπτίων. Ότι στην πραγματικότητα η εξέγερση δεν είναι τίποτε άλλο παρά ένας εμφύλιος πόλεμος που αν δεν λήξει εδώ και τώρα θα έχει όλες εκείνες τις τραγικές συνέπειες που έχει ένα τέτοιο συμβάν, και πώς την ευθύνη γι' αυτό θα την φέρουν βαρέως αυτοί που πρώτοι ξεσπώθηκαν. Οι εξεγερμένοι.

Η στρατηγική αυτή ανάλυση καταπίστηκε μόνο με μερικά ενδεικτικά στιγμιότυπα από την Αιγυπτιακή εξέγερση. Υπάρχουν και πολλά άλλα που κρίζουν περαιτέρω διερεύνησης όπως για παράδειγμα ποιά ρόλο διαδραμάτισε ο στρατός στο όλο παιχνίδι, ποιοί ήταν οι δικοί του στρατηγικοί στόχοι και αν αυτοί επιτεύχθηκαν. Ή ποιος ήταν ο ρόλος της αντιπολίτευσης στο όλο παιχνίδι και αν επιχείρησε μέσω συγκεκριμένων στρατηγικών κινήσεων να επωφεληθεί πολιτικά από αυτή την εξέγερση.

Και κάτι τελευταίο το οποίο αξίζει εδώ να λεχθεί. Σύμφωνα με τον Αγκάμπεν:

«βεβηλώνω = αποδίδω εκ νέου στην κοινοχρησία ο,τι είχε διαχωριστεί στη σφαίρα του ιερού».

Η Αιγυπτιακή εξέγερση ακριβώς αποτέλεσε ένα συμβάν ρήξης, μια βεβήλωση με την αγκαμπενική σημασία του όρου. Με την έννοια ότι διέρρηξε τους κοινωνικούς-θρησκευτικούς φραγμούς που ενυπήρχαν στην Αιγυπτιακή κοινωνία και είχαν βαθιά τις ρίζες τους μέσα στον χρόνο. Κοσμικοί Μουσουλμάνοι, Ισλαμιστές και Χριστιανοί παραμερίζονταν τις μεταξύ τους διαφορές, έδρασαν από κοινού την ώρα της εξέγερσης αξιώνοντας αυτό που για χρόνια τώρα είχε διαχωριστεί στην σφαίρα του ιερού. Την αδιαμεσολάβητα και χωρίς όρους έκφραση της πολιτικής τους άποψης. Την άμεση και χωρίς όρους έξοδο του καθεστώτος Μουμπάρακ από τις ζωές τους.

Ανείπωτος

1. Φουκώ Μ. 1978, Μεθοδολογία για την γνώση του κόσμου: πώς να απαλλαχτούμε από τον μαρξισμό σελ.199, Το μάτι της εξουσίας, Εκδ. Βανιαν

2. Χρονικά της Αιγυπτιακής εξέγερσης που χρησιμοποιήθηκαν για το παρόν κείμενο: <http://redblackplanet.squat.gr>, <http://gr.contrainfo.espiv.net/2011/02/01/egypt-i/>, <http://www.salata.tv/πολιτική-κοινωνία/αίγυπτος-το-χρονικό-μια-εξέγερσης>, <http://www.anarkismo.net/article/18672>

3. Γαβριηλίδης Α. [GREEK RIOTS 2008:] - A MOBILE TIANANMEN σελ.15 στο: the return of street politics? Essays on the December riots in Greece, The Hellenic Observatory LSE

4. Πώς να διαδηλώσετε έξυπνα, <http://rioter.info/2011/02/03/manual/>

5. Αγκάμπεν Γ. 2008, Βεβηλώσεις, Εκδ. Αγρα

αποτυχίας της εξέγερσης, ανίχνευσης των πολιτικό-κοινωνικό-οικονομικών δεδομένων που οδήγησαν σε αυτή, θεωρώντας πως έτσι παρασύρεται το ενδιαφέρον προς μια διηγηματικού τύπου λησμόνηση γεγονότων που ανήκουν οριστικά πλέον στο χρονοντούλαπο της ιστορίας. Αντί αυτού προτείνει την εξέταση συγκεκριμένων στρατηγικών κινήσεων και πρακτικών που ακολουθήσε το Αιγυπτιακό κράτος για να καταστείλει την αντίσταση των εξεγερμένων και να διασφαλίσει το μονοπώλιο του στην εξουσία. Από την αντίθετη σκοπιά, αυτή των εξεγερμένων, θα γίνει μια προσπάθεια αποκρυπτογράφησης των πολεμικών πρακτικών που ακολούθησε το Αιγυπτιακό κίνημα ακριβώς για να καταδειχτεί η σημαντικότητα αυτού του επεισοδίου και οι προοπτικές που αυτό ανοίγει για την συνέχιση και εξέλιξη του αγώνα. Γιατί μόνο μέσω μιας στρατηγικής ανασκόπησης της ιστορίας, μιας εξέτασης των κοινωνικών συγκρούσεων που παίρνουν θέση στο εδώ και τώρα θα είμαστε σε θέση να καταλάβουμε την βαρύτητα ενός εξεγερσιακού συμβάντος

«... όπου οι αντίπαλοι έρχονται αντιμέτωποι ενώπιος ενωπίω, όπου ο ένας κερδίζει και ο άλλος χάνει με την έννοια του επεισοδίου.»¹

Στην Αλεξάνδρεια και μπροστά από το κοινοβούλιο και τα πρωθυπουργικά γραφεία στο Κάιρο αγανακτισμένοι πολίτες επιχειρούν να αυτοπυρποληθούν, ακολουθώντας κατ' αντιστοιχία το παράδειγμα που σηματοδότησε την έκρηξη της εξέγερσης στην Τυνησία. Στις 25 Ιανουαρίου, μέρα εθνικής γιορτής της αστυνομίας, το αιγυπτιακό κράτος ανακοινώνει ότι οι αυτοπυρπολήσεις είχαν καθαρά προσωπικά ελατήρια, μια καθόλα γνωστή εξουσιαστική πρακτική που σκοπό έχει να προλάβει την έκρηξη της κοινωνικής οργής. «Η μέρα οργής» όπως βαφτίστηκε από τους εξεγερμένους η τρίτη 25 Γενάρη συγκεντρώνει πρωτοφανή αριθμό κόσμου στους δρόμους που κατευθύνεται με εκθρηνικές διαθέσεις προς τα γραφεία του κυβερνώντος Εθνικού Δημοκρατικού Κόμματος, το Υπουργείο Εξωτερικών και το

εξεγερμένων. Η χρησιμοποίηση του internet τότε ως δίαυλο επικοινωνίας και συντονισμού κινήσεων μεταξύ ατομικότητων και συλλογικότητων προσέδιδε στον αγώνα μια πρωτοφανή δυναμική, εκθέτοντας την ανημποριά των κατασταλτικών μηχανισμών να παρέμβουν και να αποτρέψουν τον κίνδυνο. Ο από κοινού συντονισμός μαθητών λυκείου να εξαπολύσουν επίθεση εναντίον σαράντα πέντε αστυνομικών τμημάτων σε όλη την Ελλάδα αποτελεί ως εκ τούτου ένα ενδεικτικό παράδειγμα³.

Στην Αίγυπτο το καθεστώς Μουμπάρακ επιδιόμο σε ένα ρεσιτάλ απεγνωσμένων επικοινωνιακών πρακτικών διακόπτει την παροχή ίντερνετ καθώς και την αποστολή μηνυμάτων μέσω κινητών τηλεφώνων θεωρώντας πως έτσι θα εμποδίσει τους εξεγερμένους να αναλάβουν δράση. Η επιλογή αυτή, στα πλαίσια της στρατηγικής μιας ανάλυσης, εμφανώς προδίδει την δεινή θέση στην οποία περιήλθε το κράτος, όμως πέρα απ' αυτό και κάτι άλλο. Φανερώνει την πραγματική ουσία του κράτους, που κάτω από οποιαδήποτε συνθήκη ενεργεί με γνώμονα την διασφάλιση και διατήρηση της κυριαρχίας του. Που παρόλη την διαρκή του τεχνολογική εξέλιξη σε όλες τις βαθμίδες ελέγχου και επιτήρησης, εύκολα υποκύπτει εν ώρα εκτάκτου ανάγκης, στην λογική της εξεγέρσεως εύκολων και γρήγορων λύσεων που θα το βγάλουν απ' το αδιέξοδο.

Τα «διαδικτυακά» μέτρα αυτοπροστασίας και ασφάλειας που λήφθηκαν σε αυτή την περίπτωση από τους εξεγερμένους ούτως ώστε να μην περιέλθουν εις γνώσιν του καθεστώτος Μουμπάρακ τα σχέδια τους, αποδεικνύουν για άλλη μια φορά ότι οι εξεγερμένοι βρίσκονται σε διαρκή επαγρύπνηση αντιπύσσοντας σχέδια και στρατηγικές έναντι των κατά πολύ προβλεπόμενων σχεδίων του κράτους. Αποδεικνύει ότι η αντίσταση προηγείται, είναι ένα βήμα μπροστά από την εξουσία. Μηχανεύεται και συνεχώς εφευρίσκει τρόπους να υποσκάπτει το φαινομενικά «άβυστο» της εξουσίας, το φαινομενικά

«πώς να διαδηλώσετε έξυπνα» αμέσως προειδοποιεί πως οι πληροφορίες που εδώ παρέχονται μπορούν να διαδίδονται «ΜΟΝΟ μέσω mail, εκτύπωσης και φωτοτυπιών» καθώς οποιοδήποτε άλλο διάστημα μέσο διασταύρωσης πληροφοριών (facebook, twitter) παρακολουθείται⁴. Διαβάζοντας το κάποιος μπορεί να αντλήσει χρήσιμες πληροφορίες σχετικά με το πως να συμπεριφερθεί σε μια διαδήλωση, πως να αμυνθεί και πότε να επιτεθεί, ανάλογα με την περίπτωση. Το ίντερνετ δηλαδή σε αυτή την περίπτωση λειτουργήσε σαν αγωγός μετάδοσης τεχνολογίας και πρακτικών οργάνωσης μεταξύ των εξεγερμένων. Τους έδωσε την ευκαιρία να έρθουν σε επαφή με διεθνή επαναστατικά κινήματα και κινηματικές πρακτικές άμεσης δράσης, μια ιδιαίτερα χρήσιμη παρακαταθήκη για τους αγώνες του Αιγυπτιακού λαού που έρχονται.

Στις 28 Ιανουαρίου και ενώ οι συγκρούσεις μεταξύ εξεγερμένων και δυνάμεων ασφαλείας μαίνονται, φήμες φέρνουν τον Μουμπάρακ να υποβάλλει δημόσια την παραίτηση του ενώπιον του Αιγυπτιακού λαού. Και ενώ η πλατεία Ταχρίρ κατακλύζεται από κόσμο έτοιμο να ακούσει τα χαρμόσυνα νέα της παραίτησης Μουμπάρακ, ο ίδιος με ανακοίνωση του δηλώνει ότι το καθεστώς του θα παραμείνει στην εξουσία. Εγγύαται την ομαλή μετάβαση των πολιτικών εξουσιών μέσω ταχύρυθμων μεταρρυθμίσεων και αλλαγών, αποτιμώντας με την σειρά του ένα φόρο τιμής στους νεκρούς των ταραχών. Θα ήταν κάπως αφελές να υποθέσουμε πως η εξαγγελία των μελλοντικών πολιτικών πλάνων του καθεστώτος Μουμπάρακ δεν έγινε υπό το πρίσμα ενός εκ προμελέτης στρατηγικού σχεδιασμού. Ενός σχεδιασμού που στόχο θα είχε να ανακόψει άμεσα την πορεία της εξέγερσης αντιτάσσοντας στην θέση της κάτι άλλο, εν δυνάμει ικανό να αντιστρέψει τους όρους του παιχνιδιού. Σηγμές μετά το δημόσιο ανακοινωθέν Μουμπάρακ ένα πλήθος οπαδών του ομώνυμου καθεστώτος εμφανίζεται στους δρόμους ωςάν από το

ΑΔΕΣΠΟΤΟΙ: Λίγα λόγια για εμάς

Αναζητώντας ένα διαφορετικό τρόπο ζωής, μέσα από την αυτοοργάνωση, την αντίσταση και την αλληλεγγύη αποφασίσαμε να εκφραστούμε ελεύθερα δημιουργώντας την ομάδα ΑΔΕΣΠΟΤΟΙ.

Δημιουργήθηκε από την ανάγκη να συσπειρώσει σε μια ομάδα, συντρόφους με ελευθεριακές / αντιεξουσιαστικές και ριζοσπαστικές ιδέες που μέχρι τώρα δρούσαν ατομικά και αδέσποτα. Εξού και το

όνομα.

Η ομάδα ΑΔΕΣΠΟΤΟΙ είναι μια αυτοοργανωμένη συλλογικότητα. Λειτουργεί με βάση τις αρχές της αμεσοδημοκρατίας και της αντιεραρχίας. Δηλαδή τα άτομα που συμμετέχουν συνδιαμορφώνουν το λόγο και τη δράση τους χωρίς την παρεμβολή διαμεσολαβητών και κάθε είδους κομματικών ή μη εντολέων. Δεν δεχόμαστε τη λογική των ρόλων, των ειδικών και της

αντιπροσώπευσης.

Σκοπό έχει να έρθει σε ρήξη με θέματα που αφορούν την πολιτική και κοινωνική καθημερινότητα όπως είναι η μισθωτή σκλαβιά, η κοινωνική εξαθλίωση, ο κομματισμός, ο νεοφασισμός, ο ρατσισμός, η κρατική καταστολή, η εκπαίδευση, ο στρατός, η καταπάτηση του ελεύθερου χρόνου και χώρου κ.α. Σαν τέτοια, λοιπόν, αποτελεί κομμάτι της κοινωνίας που είναι

αλληλέγγυα σε οποιαδήποτε ελευθεριακή συλλογική κίνηση, η οποία έχει σκοπό τη σύγκρουση με τις καθεστωτικές επιθέσεις και τους θεσμούς.

Προσπαθούμε να στήσουμε εμείς οι ίδιοι με τις δικές μας δυνάμεις, με τα δικά μας χέρια, με το δικό μας μυαλό, ένα κόσμο όπου οι λέξεις αξιοπρέπεια, ελευθερία, δημιουργία και ισότητα θα έχουν το πραγματικό τους νόημα.

ΞΕΚΙΝΑΜΕ...

Για να κάνουμε

την Αντίσταση – την Αυτοοργάνωση – την Αλληλεγγύη

λέξεις επικίνδυνες

αδέσποτα

ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΤΑΞΙΚΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ - ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ

Η απελευθέρωση της εργατικής τάξης είναι έργο της ίδιας (Καρλ Μάρξ)

Η φετεινή πρωτομαγιά έχει κομβική σημασία για τους εργαζόμενους σε όλο τον κόσμο, καθώς η παγκόσμια καπιταλιστική κρίση που συντελείται, καθιστά επιτακτική την ανάγκη ενότητας και αγώνα των εργαζόμενων, όχι μόνο για προάσπιση των κεκτημένων τους αλλά και για τη επιβίωση τους. Έτσι περισσότερο από ποτέ άλλοτε τα τελευταία χρόνια, η πρωτομαγιά έρχεται να μας θυμίσει ότι δεν είναι μια απλή μέρα μνήμης και τιμής των εργατικών αγώνων και θυσιών, αλλά εφελτήριο πάλης και αντίστασης απέναντι στα αντεργατικά μέτρα των κυρίαρχων.

Όσο κι αν προσπαθούν να μας πείσουν κράτος, κόμματα και αφενικά στην Κύπρο ότι η κρίση δεν μας έχει επηρεάσει, η προπαγάνδα τους και η εικόνα της ψεύτικης ευημερίας που μας πουλάνε, γκρεμίζεται μπροστά στη σκληρή πραγματικότητα.

Η υποτιθέμενη αριστερή κυβέρνηση που δόθηκεν υπερασπίζεται τα εργατικά συμφέροντα, μας έχει

φέρει στο μεγαλύτερο ποσοστό ανεργίας και ακρίβειας, ενώ φορτώνει συνεχώς φόρους τον λαό, τη ίδια ώρα που χαρίζει δισ σε τράπεζες και εκατομμύρια σε ξενοδόχους και κεφαλαιοκράτες.

Από τη άλλη η αντιπολίτευση ακόμα πιο αντιδραστική και επιθετική απέναντι στους εργαζόμενους, απαιτεί να πληρώσουν αυτοί τα ελλείμματα, πιέζοντας συνεχώς για μειώσεις μισθών και ιδιωτικοποιήσεις. Μάλιστα στη βουλή έχουν καταψηφίσει και αποτρέψει έτσι, τη εφαρμογή μέτρων ακόμα και ελάχιστης φορολόγησης του πλούτου όταν το επιχείρησε η κυβέρνηση.

Οι εργαζόμενοι δεν μπορούν να περιμένουν τίποτα ούτε από τις συνδικαλιστικές οργανώσεις, καθώς ο ολοκληρωτικός έλεγχος τους από τις κομματικές γραφειοκρατίες, τις έχουν μετατρέψει σε κομματικά όργανα όπου οι βολεμένες ηγεσίες προωθούν τον πελατειακό και ξεπουλημένο διαχειριστικό συνδικαλισμό, που συνήθως συμβιβάζεται ή ακόμα και ταυτίζεται με τα εργοδοτικά συμφέροντα.

φωτο: Ανεξάρτητη Πρωτομαγιά, Κύπρος 2008, πανώ Αυτόνομης Δράσης Αντιεξουσιαστών

Ενίοτε αυτός ο συνδικαλισμός παίρνει και χαρακτήρα κυβερνητικό, υποτασσόμενος πλήρως στην κρατική πολιτική, ανάλογα με το ποιο ή ποια κόμματα βρίσκονται στην κυβέρνηση (σήμερα αυτό τον ρόλο έχει η πεό, σύριο μπορεί να τον έχει ξανά η σεκ όπως και παλιότερα και πάει λέγοντας)

Σήμερα η κυβέρνηση μαζί με τις δυνάμεις του κεφαλαίου και με τη συνείδηση της αντιπολίτευσης, έχουν βάλει στο στόχαστρο τους εργαζόμενους στον δημόσιο τομέα εξαγγέλοντας μειώσεις μισθών και απολύσεις. Στα πλαίσια αυτά γίνεται μια προσπάθεια να ενοχοποιηθούν αυτοί για τη κρίση παρουσιάζοντας τους ως προνομιούχους ώστε να περάσει ανώδυνα η πολιτική της κυβέρνησης. Οι εργαζόμενοι στον ιδιωτικό

τομέα (που ασφαλώς πολλοί είναι σε χειρότερη κατάσταση) δεν πρέπει να ξεγελιούνται από αυτή τη προπαγάνδα. Αν γίνουν μειώσεις στο δημόσιο τα λεφτά δε θα πάνε ούτε στη παιδεία ή την υγεία, ούτε σε συντάξεις ή ασφαλίσεις αλλά για να πληρωθούν υπέρογκα τοκοχρεολύσια στις τράπεζες!

Κανένας εργαζόμενος στον ιδιωτικό τομέα δε θα κερδίσει κάτιαν κοπούν οι μισθοί στο δημόσιο. Οι εργαζόμενοι όπου κι αν δουλεύουν, έχουν να κερδίσουν μόνο αν ενωθούν ενάντια σε αυτούς που θέλουν να τους ισοπεδώσουν.

Επίσης πρέπει να πέσει στο κενό η μεθοδευμένη προσπάθεια οργανώσεων της άκρας δεξιάς σε συνεργασία και με διάφορα κόμματα, να στοχοποιηθούν οι μετανάστες ως

υπεύθυνοι για τη ανεργία και εγκληματικότητα, με αποτέλεσμα να υπάρχει έξαρση του ρατσισμού και της ξενοφοβίας με επιθέσεις εναντίων των μεταναστών από νεοφασίστες όπως έγινε στη Λάρνακα. Όλα αυτά γίνονται για να αποπροσανατολιστεί ο κόσμος και αντί να αντιδράσει απέναντι στις πολιτικές κυβέρνησης και ευρωπαϊκής ένωσης, να στραφεί ενάντια στο πιο καταπιεσμένο και εξθλιωμένο κομμάτι της εργατικής τάξης, που είναι οι μετανάστες. Κύπριοι και ξένοι εργάτες πρέπει να παλέψουν μαζί για ίσα δικαιώματα και κατακτήσεις, η ενότητα είναι ο μόνος τρόπος να έχουν αντίκρουση οι αγώνες τους.

Όλοι μαζί οι εργαζόμενοι πρέπει να γυρίσουν την πλάτη σε όλους αυτούς που τους εκμεταλλεύονται και να πάρουν τη κατάσταση στα χέρια τους, να αυτοοργανωθούν παλεύοντας για τις ανάγκες τους. Για να γίνει αυτό πρέπει να δημιουργηθούν σωματεία βάσης που θα λειτουργούν αμεσοδημοκρατικά με γενικές συνελεύσεις και θα έχουν ταξική σύνθεση, δε θα έχουν θέση εκεί κομματικά στελέχη ή αφεντικά. Σωματεία που δε θα προωθούν μόνο απήματα για τον κλάδο τους αλλά θα αποτελούν διαφωτιστικό όργανο για τη πολιτική και κοινωνική αυτομόρφωση των μελών τους.

Μπορούμε να περάσουμε στη αντιθέση, να νικήσουμε. Δεν έχουμε ανάγκη από κανένα, μόνο τις δικές μας δυνάμεις και τη αλληλεγγύη μεταξύ μας. Χωρίς αφεντικό, χωρίς αρχηγό, χωρίς γραφειοκράτη, χωρίς θεσμικό συνδικαλιστή που μας πουλά και μας αγοράζει, χωρίς όλους αυτούς, η κοινωνία μπορεί να μεταμορφώσει τον ίδιο της τον εαυτό σε μια νέα κατάσταση όπου θα εκλείψει η εκμετάλλευση και καταπίεση, θα αναβλύσει η ελευθερία σε όλα τα επίπεδα.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΣΑΒΒΑΤΟ 30 ΑΠΡΙΛΙΟΥ ΣΤΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΩΡΑ 10:00

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΤΑΞΙΚΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Η ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΗΤΑΝ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΠΑΛΗ ΤΑΞΙΚΗ

Κείμενο των αδέσποτων για την πρωτομαγιά

Η σημερινή κοινωνική τάξη πραγμάτων βασίζεται στη ληστεία των μη-ιδιοκτητών από μέρους των ιδιοκτητών, οι καπιταλιστές εξαγοράζουν το μόχθο των φτωχών προσφέροντας μισθούς που αρκούν μονάχα για την επιβίωση, απορροφώντας ολόκληρη την υπεραξία... Μ' αυτό τον τρόπο, ενώ οι φτωχοί στερούνται ολοένα και περισσότερο τις δυνατότητες εξέλιξης, οι πλούσιοι θησαυρίζουν ληστεύοντας ολοένα και περισσότερο

-Απόσπασμα από την «πλατφόρμα της Διεθνούς» Εφημερίδα του Σικάγου 1886-

Εδώ και 1 περίπου χρόνο βιώνουμε όλοι μας μια άνευ προηγουμένου επίθεση. Οι απολύσεις να αυξάνονται με γοργούς ρυθμούς καθημερινά, τα τετραήμερα με μειωμένες αποδοχές, οι ατομικές συμβάσεις εργασίας με μισθούς πείνας, οι απειλές για περικοπές στις αμοιβές των δημοσίων υπαλλήλων, το «αν θέλεις» του αφεντικού, οι περικοπές των υπερωριών, η απλήρωτη για μήνες εργασία κ.α. Όλα αυτά αποτελούν καθημερινότητα για όσους είτε ως άνεργοι, είτε ως εργαζόμενοι -μαύροι, ελαστικοί, σταθεροί, μόνιμοι, δεν έχουν άλλη επιλογή από το να πουλήσουν φτηνά την εργασία τους για να ζήσουν. Παράλληλα οι επίσημες συντεχνίες εργατών βλέπουν απάθειες όσα συμβαίνουν στο εργασιακό χώρο και ως δεκανίκι του συστήματος προσπαθούν με γελοία

επιχειρήματα να καταπραΰνουν την αδικία και την εκμετάλλευση που περνούν οι εργαζόμενοι και δεν έχουν καλέσει ούτε σε μια απεργία διαρκείας προσπαθώντας να εκτονώσουν την κοινωνική οργή με ασύνδετες και χωρίς κόστος απεργιακές κινητοποιήσεις, είτε κάνοντας τα στραβά τα μάτια αφού βολεύονται με την εισφορά από το αφεντικό που περνούν. Μέσα σε αυτές λοιπόν τις συνθήκες η δημιουργία εργατικών και ταξικών αγώνων από τους ίδιους τους καταπιεσμένους είναι επιτακτική ανάγκη. Έτσι, ως αντιστεκόμενοι σε κάθε μέτωπο που ανοίγουν οι κυρίαρχοι και έχοντας στόχο τη συνολική ανατροπή του πολιτικό-οικονομικού συστήματος, ενός συστήματος που στηρίζεται και διαιώνει την ανισότητα, την εκμετάλλευση και την καταπίεση της κοινωνίας, δεν θα μπορούσαμε παρά να είμαστε εχθρικοί και προς κάθε πολιτικό θεσμό που το στηρίζει.

Χωρίς, λοιπόν, να έχουμε αυταπάτες για το διαχειριστικό και διαμεσολαβητικό ρόλο κομμάτων και συντεχνιών, προτάσσουμε τη ρήξη απέναντι σε κάθε τέτοια λογική χειραγώγησης, την αντίσταση και το σαμποτάζ στους σχεδιασμούς του κράτους και των αφεντικών, την αλληλεγγύη των ντόπιων και ξένων προλεταρίων, εργατών και ανέργων, ως όπλο απέναντι στην εξατομίκευση που παράγει συνενοχή και συναίνεση στα σχέδια των αφεντικών, και την αυτοοργάνωση των αντιστάσεων μέσα στους χώρους δουλειάς, σε κάθε κοινωνικό χώρο, στους δρόμους...

Οι φωτογραφίες είναι από τα αναρχικά μπλοκ στην πρωτομαγιάτικη πορεία, στην Αθήνα, την πρωτομαγιά του 2010.

Ανεξάρτητη ΤΑΞΙΚΗ

1^η ΜΑΗ

Συγκέντρωση

30 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Πλατεία ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ώρα: 10:00πμ

ΝΑ ΓΙΝΟΥΜΕ

Η **ΚΡΙΣΗ** ΤΟΥΣ...

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΤΑΞΙΚΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

